

העותרת: תנועת רגבים, ע.ר. 580460319
באמצעות עו"ד בועז ארזי
ת.ד. 44439 ירושלים, מיקוד 9144302
טל: 02-6560303, פקס: 02-6560363

-- נ ג ד --

- המשיבים:
1. ראש הממשלה, מר נפתלי בנט
 2. שר הביטחון, מר בני גנץ
 3. מפקד פיקוד המרכז, האלוף יהודה פוקס
 4. ראש המינהל האזרחי, תא"ל עימאד פארס
 5. מועצת התכנון העליונה, יהודה ושומרון
- באמצעות מחלקת בג"צים, פרקליטות המדינה

עתירה מנהלית

זוהי עתירה לפיה מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לחדול מהפרקטיקה לפיה מתקבלות תכניות סטטוטוריות המוגשות על ידי גורמים שאינם מוסמכים לכך לפי החוק החל ביהודה ושומרון, ובפרט:

- א. להימנע מאישור כל תכנית שהוגשה על ידי גורמים לא מוסמכים לכך, ולרבות גורמים מטעם הרשות הפלסטינית וגורמים מוניציפליים שלא הוסמכו לכך בדין, והמונחת בפני רשויות התכנון וטרם אושרה.
 - ב. להימנע מלדון בכל תכנית כאמור, אשר כבר הוגשה, ולהודיע על דחייתה.
 - ג. להימנע מלקבל תכנית כאמור, באופן מיידי.
 - ד. לבחון את כלל התכניות שאושרו במהלך שבע השנים האחרונות ולבטל כל תכנית אשר הוגשה על ידי גורם שלא הוסמך לכך בדין, כאמור לעיל.
- בנוסף מתבקש בית המשפט ליתן צו ביניים אשר יקפיא כל הליך סטטוטורי לקידום תכניות אשר הוגשו שלא בהתאם לדין, כמפורט בעתירה זו – ויורה על הימנעות ממתן תוקף לתכניות אלו, עד למתן פסק דין בעתירה – בקשה לצו הביניים מוגשת במקביל להגשת כתב העתירה.

ואלה נימוקי העתירה

מבוא

כידוע, החוק החולש על דיני התכנון והבניה במרחב יהודה ושומרון הוא חוק תכנון ערים, כפרים ובניינים חוק זמני מס' 79 לשנת 1966 (להלן: החוק).

עפ"י סעיף 23(3)(א) לחוק: הגורמים המוסמכים להכין תכניות מדרג "תכנית תכנון מפורטת" הן הועדות המקומיות בעצמן או באמצעות אימוץ תכנית המוצעת על ידי בעלי הקרקע בתחום התכנית.

עפ"י הפרקטיקה בה נוהגים המשיבים – תכניות מהסוג הנ"ל (תכנית תכנון מפורטת) מתקבלות, מקודמות ומאושרות גם במקרים אחרים, בהם התכניות מוגשות על ידי גורמים זרים שאינם מוסמכים לכך בחוק, והמייצגים, למיטב ידיעת העותרת – גורמים מטעם הרש"פ.

פניית העותרת לביטול הפרקטיקה האמור, בשל היותה נוגדת את הדין – נדחתה, ומכאן עתירה זו.

למען הסדר הטוב יצויין כי עתירה בעניין זה הוגשה על ידי העותרת לבית המשפט העליון בשבתו כבג"ץ ביום 25.3.2022 אולם העתירה (בג"ץ 2074/22) נדחתה נוכח סמכותו של בית משפט נכבד זה לדון בסעדים המבוקשים בעתירה.

הצדדים לעתירה

1. **העותרת** הינה תנועה ציבורית, אשר שמה לה למטרה, בין היתר, לבדוק ולבקר את פעולת הרשויות המנהליות בדרך טיפולן בנושאי מדיניות קרקעית וסביבתית כך שיפעלו בהתאם לחוק ולכללי מנהל תקין.
2. **המשיב מס' 1** הינו ראש ממשלת ישראל, המופקד, מתוקף סמכותו, על פעילות הממשלה בכלל, ועל פעולות המשיבים 2 ו-3 בפרט, לרבות מדיניות הממשלה ביהודה ושומרון.
3. **המשיב מס' 2** הינו שר הביטחון של מדינת ישראל אשר מתוקף סמכותו הוא מופקד, מבחינה מדינית ומנהלית, על פעילות המשיבים 3 ו-4.
4. **משיב מס' 3** הינו מפקד כוחות צה"ל ביו"ש ובידו מצויות כל סמכויות החקיקה והניהול באזור.
5. **משיב מס' 4** הינו ראש המנהל האזרחי אשר בידו מצויות סמכויות ניהול החיים האזרחיים ביו"ש, ובכלל זה בסמכותו ומחובתו לאכוף את חוקי המקרקעין החלים ביו"ש והוא הממונה הישיר על מערכות אישור ורישום המקרקעין ביו"ש.
6. **המשיבה מס' 5** היא הגורם התכנוני הגבוה ביותר במרחב יו"ש והיא הממונה על כלל ההליכים הסטטוריים המתקיימים בהקשר עם תכניות במרחב.

הפרק העובדתי ומיצוי ההליכים

7. ביום 3 לדצמבר 2019 פנתה העותרת למשיבים בדרישה לביטול הפרקטיקה לפיה "תכניות רבות המוגשות ונדונות במוסדות התכנון ביהודה ושומרון מוגשות לאישור המינהל האזרחי – מת"ע וועדות המשנה, על ידי גורמי הרשות הפלסטינית, באמצעות הגופים המוניציפליים וגורמים אחרים" בשל היותה נוגדת את הדין החל ביהודה ושומרון.

• פנית העותרת מיום 3.12.2019 מצ"ב לעתירה זו כנספח א'.

8. ביום 10.2.2020 השיב קצין פניות הציבור של המינהל האזרחי לפניית העותרת תוך שהוא דוחה את הדרישה בשני נימוקים:

א. פרשנות סעיף 23(3)(א) לחוק תכנון ערים, כפרים ובניינים חוק זמני מס' 79 לשנת 1966, המאפשרת אימוץ תכניות על ידי מוסדות התכנון – אף אם לא הוכנו על ידי מוסד התכנון הסטטוטורי.

ב. אי קבלת התכניות המוגשות על ידי הרש"פ – משמעה: "כי לא ניתן יהיה לקדם כלל תכנון בעבור המגזר הפלסטיני - דבר שאינו מתיישב עם הוראות הדין, החובות המשפטיות המוטלות על רשויות האזור, והשכל הישר".

• תשובת קצין פניות הציבור מיום 10.2.2020 מצ"ב לעתירה זו כנספח ב'.

9. ביום 26.2.2020 פנתה העותרת ליו"ר המשיבה 5 בהבהירה כי לא ניתן לקבל את טענות המשיבים שכן הן אינן תואמות את החוק – וחזרה על דרישתה להפסקת הפרקטיקה הנדונה.

• פנית העותרת מיום 26.2.2020 מצ"ב לעתירה זו כנספח ג'.

10. ביום 29.3.2020 השיבה יו"ר המשיבה 5 לעותרת בציינה כי אין בידה להוסיף על תשובתה מיום 10.2.2020 ובנוסף צויין "שאופן קידומן של תכניות בעבור המגזר הפלסטיני, נגדו אתה מבקש לטעון, אושר על ידי בית המשפט העליון בבג"ץ 5667/11 מועצת הכפר רפעיה נגד שר הביטחון".

• תשובת יו"ר המשיבה 5 מיום 29.3.2020 מצ"ב לעתירה זו כנספח ד'.

11. ביני לביני – לאחר תשובתה האחרונה של יו"ר המשיבה 5, התקבלה בקבינט המדיני בטחוני החלטה לפיה לא יקודמו תכניות סטטוטוריות שהוגשו על ידי הרש"פ – ועל כן מצאה העותרת לנכון שלא להמשיך בהליכים כנגד הפרקטיקה הנדונה שכן הסוגיה הפכה להיות תיאורטית.

12. עובר ליום 30.11.2021 הסתבר לעותרת כי המשיבים חידשו את קידום התכניות שהוגשו מטעם הרשי"פ – בניגוד לדין, ועל כן חידשה העותרת ביום 30.11.2021 את דרישתה לביטול הפרקטיקה האמורה, תוך שהיא חוזרת על השתלשלות הטענות דלעיל וחוזרת על דרישותיה כדלקמן:

א. שלא לאשר כל תכנית שהוגשה על ידי גורמים לא מוסמכים לכך, ולרבות גורמים מטעם הרשות הפלסטינית וגורמים מוניציפליים שלא הוסמכו לכך בדין, והמונחת בפני רשויות התכנון וטרם אושרה.

ב. שלא לדון בכל תכנית כאמור, אשר כבר הוגשה, ולהודיע על דחייתה.

ג. שלא לקבל לאישור כל תכנית כאמור, אשר תוגש מיום מכתבי זה ואילך.

ד. בנוסף הנכם נדרשים לבחון את כלל התכניות שאושרו במהלך שבע השנים האחרונות ולבטל כל תכנית אשר הוגשה על ידי גורם שלא הוסמך לכך בדין, כמפורט לעיל.

• **פנית העותרת מיום 30.11.2021 מצ"ב לעתירה זו כנספח ה'.**

13. ביום 3.1.2022 השיב קצין פניות הציבור של המינהל האזרחי לפנית העותרת תוך שהוא מודיע על דחיית פנייתה של העותרת מהנימוקים שכבר נמסרו לה בעבר.

• **תשובת קצין פניות הציבור מיום 3.1.2022 מצ"ב לעתירה זו כנספח ו'.**

14. לאור האמור, לעותרת לא נותר אלא לפנות לבית המשפט לשם קבלת סעד, כאמור במבוא לעתירה זו.

15. ביום 25.3.2022 פנתה העותרת לבית המשפט העליון, בשבתו כבג"ץ, לשם קבלת הסעדים המפורטים בעתירה זו, אולם ביום 29.3.2022 נדחתה העתירה על הסף בשל קיומו של "סעד חלופי" וזאת נוכח הוראות חוק בתי משפט לעניינים מנהליים (סעיף 5א(א)(1) ופרט 2 לתוספת הרביעית לחוק זה) המסמיך את בית המשפט המחוזי בירושלים לדון בעתירה לסעדים אלו.

• **פסק הדין בבג"ץ 2074/22 מיום 29.5.2022 מצ"ב לעתירה זו כנספח ז'.**

16. לאור כל האמור מוגשת עתירה זו.

הפרק המשפטי

17. כאמור לעיל, טענות המשיבים לדחיית דרישתה של העותרת נשענות על שלושה נימוקים:

- **פרשנות סעיף 23(3)(א) לחוק הירדני המאפשר אימוץ תכניות – מרחיבה את סמכות מוסדות התכנון לאמץ גם תכניות המוגשות על ידי הרש" או גורמים מוניציפליים אחרים ביו"ש.**

• "הוראות הדין, החובות המשפטיות המוטלות על רשויות האזור והשכל הישר" מצדיק את הפרקטיקה הנדונה.

• בית המשפט העליון אישר את הפרקטיקה הנדונה במסגרת ההליכים בבג"ץ 5667/11.

להלן טענות העותרת לנימוקים אלו בהרחבה, כפי שהוצגו למשיבים בפניית העותרת נספח ה'.

הטענה בדבר פרשנות ס' סעיף 23(3)(א) לחוק

18. בתשובת קצין פניות הציבור מיום 10.2.2020 נטען כדלקמן:

על פי סעיף 9(2)(א) לחוק תכנון ערים, כפרים ובניינים חוק זמני מס' 79 לשנת 1966 (להלן: "חוק התכנון הירדני" או "החוק"), בסמכות הוועדות המקומיות להכין תכניות תכנון ומתאריות ותכניות מפורטות במרחב התכנון בו הן פועלות. בהתאם להוראות סעיף 23(3)(א) לחוק, הוועדה המקומית אף רשאית להחליט על אימוץ התכנית המוצעת לה על ידי בעלי הקרקע או חלק מהם. בהתאם להוראות סעיף 8(4) לחוק התכנון הירדני, סמכויותיה של ועדה מקומית נתונות גם בידה של הוועדה המחוזית.

19. העותרת טוען כי המשיבים אינם "מפרשים" את החוק אלא מוסיפים לחוק דברים שאינם כתובים בו.

20. סעיף 23(3)(א) לחוק קובע כי: "הוועדה המקומית אף רשאית להחליט על אימוץ תכנית המוצעת לה על ידי בעלי הקרקע או חלק מהם" אולם הפרקטיקה, הנתקפת במסגרת עתירה זו, הינה קידום סטטוטורי של תכניות המוגשות על ידי הרשות הפלסטינית, באמצעות גורמים אחרים, ולא לתכניות המוגשות על ידי בעלי הקרקע.

21. יתר על כן - העובדה כי לשון החוק מתירה אימוץ תכניות שהוגשו על ידי בעלי הקרקע - מבהירה כי רק תכניות כאלו, המוגשות על ידי בעלי הקרקע רלוונטיות לסעיף זה והמחוקק השאיר כל גורם אחר מחוץ לתחולת הסעיף וברור כי מדובר בתנאי בסיסי ומדויק ולא ניתן להרחיבו.

22. בנוסף יש להדגיש כי לרשות הפלסטינית אין מעמד משפטי מוכר או שונה מכל אדם או גוף אחר ודומה הדבר למצב בו עיריית פתח תקווה (לשם הדוגמה) תגיש תכניות מטעמה באזור יהודה ושומרון.

23. העותרת טוען כי גם עיריית פתח תקווה וגם הרשות הפלסטינית הינן חסרות מעמד בשטחי C לעניין הנדון - לרבות חוסר סמכות המשיבים "לאמץ" תכניות כאלו.

24. לאור האמור - ברור כי תכניות המוגשות על ידי הרשות - אינן חוסות תחת האמור בסעיף 23(3)(א) ופרשנות המשיבים לפיה סעיף זה מתיר לקבל תכניות המוגשות על ידי הרשות הפלסטינית, או כל גורם אחר שאיננו "בעל הקרקע" - שגויה.

"הטענה בדבר "הוראות הדין, החובות המשפטיות המוטלות על רשויות האזור והשכל הישר"

25. בתשובת קצין פניות הציבור מיום 10.2.2020 נטען כדלקמן :

שלא בשולי הדברים נציין, כי בשים לב לכך שוועדות התכנון הפלסטיניות המקומיות אינן פעילות מזה תקופה ארוכה, הרי שמשמעות טענתך היא כי לא ניתן יהיה לקדם ככל תכנון בעבור המגזר הפלסטיני- דבר שאינו מתיישב עם הוראות הדין, החובות המשפטיות המוטלות על רשויות האזור והשכל הישר.

26. העותרת טענה כי יש לדחות טענה זו הן מהצד המשפטי שלה והן מהצד העובדתי שבה.
27. במישור המשפטי - לרשות המינהלית אין סמכות להוסיף לחוק את מה שאין בו, ובמקרה דנן – לא ניתן להוסיף לסעיף 23(3)(א) את מי שהמחוקק, בכוונת מכוון, לא כלל בו.
28. גם אם הפקידות המנהלית סבורה כי "ההגיון מחייב" – אין היא יכולה לשנות את החקיקה הקיימת כרצונה.
29. אם הרשות המנהלית סבורה כי יש לתקן את החוק – היא יכולה, ואף חייבת, לבוא לפני המחוקק ולבקש כי החוק יתוקן. ברור כי במקרה דנן פעולת המשיבים, נעשית על דעת הרשות המנהלית ולא בחקיקה.
30. יתירה מכך, גם במישור העובדתי, טענת המשיבים לפיה בהיעדר הרש"פ – לא ניתן לקדם תכנון בשטחי C ביו"ש – פשוט איננה נכונה.
- א. ראשית, תכנון ביו"ש נעשה גם קודם ייסודה של הרש"פ בעקבות הסכמי אוסלו.
- ב. שנית, אין כל מניעה כי רשויות התכנון הסטטוטוריות הקיימות יזמו ויקדמו, בעצמן, תכנון בכל שטחי C.
- ג. ושלישית, כמובן שניתן לעשות שימוש גם בסעיף 23(3)(א) לחוק, הנזכר לעיל – ובלבד שהשימוש ייעשה עפ"י הדין.
31. ויודגש, אין מדובר בטענה טכנית סתמית שכן לתכנון הפיזי-מרחבי ישנה השפעה מרחיקת לכת על אופי המרחב, על הבינוי ועל המתגוררים בו ועל כן הפקרת התכנון לידי הרש"פ, או מי מטעמה, מבטיחה כי התכנון יבוצע על פי תפיסת עולם חד מרחבית ובלתי מאוזנת - השוללת את הזכויות ואת האינטרסים של מדינת ישראל ושל ההתיישבות הישראלית ביהודה ושומרון.
32. עוד יצוין – כי "אימוץ" תכניות המוגשות לרשויות התכנות על ידי גורמים בלתי מוסמכים בחוק, ללא הליך מסודר המוודא כי התכנון ייעשה על פי הנחות תכנון ברורות – הנקבעות על ידי רשויות התכנון, מהווה, הלכה למעשה, עקיפה של חובת המכרזים החלה על המינהל וכי חובה על המנהל לקיים הליך מכרז מסודר בבואה לבצע "מיקור חוץ" של חובותיו לקידום התכנון ביו"ש.
33. כך או כך – ברור כי טענות המשיבים בעניין "השכל הישר" ו- "ההגיון המחייב" אינן צודקות ואינן נכונות ועל כן יש לדחותן.

הטענה בדבר אישור הפרקטיקה על ידי בית המשפט העליון

34. בתשובת יו"ר המשיבה 5 מיום 29.3.2020 נטען כדלקמן:

"לצד זאת, אזכיר שאופן קידומן של תכניות בעבור המגזר הפלסטיני, נגדו אתה מבקש לטעון, אושר על ידי בית המשפט העליון בבג"ץ 5667/11 מועצת הכפר דיראת רפעה נ' שר הביטחון".

35. העותרת טטען כי מדובר בטענה מטעה ושגויה.

36. אכן ההליך הנ"ל עסק בהליכי התכנון ביו"ש ובליבו עמדה דרישת העותרים דהתם להיות שותפים בהליכי התכנון.

37. על זאת - ההליך כלל לא עסק בשאלת חוקיות הנוהל הפסול של המינהל לקדם תכניות שלא על פי החוק והטענה כביכול בית המשפט "אישר" את הפרקטיקה – מטעה ואיננה נכונה, כאמור.

38. בית המשפט אישר את העמדה שהוצגה על ידי המדינה לפיה ניתן לשתף את תושבי יו"ש הערבים בהליכי התכנון באופן של "נוהל שיתוף ציבור" שהוצג על ידי המשיבים לבג"ץ ואף אישר את חוקיותו של הצו שנטל את סמכויות התכנון מהמועצות המקומיות והעבירן למת"ע – אולם אין בכך ולא כלום לטענה המועלית על ידי העותרת.

טענת היעדר סמכות המצדיק התערבות שיפוטית

39. העותרת טטען כי הפרקטיקה של קבלת תכניות מפורטות על ידי המשיבים מהווה הרחבה, ללא סמכות, של הגופים המורשים להגיש תכניות לפי סעיף 23(3)(א).

40. היעדר הסמכות מצדיקה התערבות שיפוטית וביטול הפרקטיקה – כאמור בעתירה זו.

סיכום

לאור האמור לעיל בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן את הסעדים כמבוקש ברישא של עתירה זו תוך חיוב המשיבים בהוצאות ושכ"ט.

עתירה זו נתמכת בתצהירו של מר מאיר דויטש, מנהל העותרת.

בועז ארזי, עו"ד

ב"כ העותרת

היום, יום חמישי, כ"ה באייר תשפ"א, 26.5.2022

תצהיר

אני הח"מ, יכין זיק ת.ז. 040199556 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי באם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. הנני עושה תצהירי זה בתמיכה לעתירה המוגשת לבית המשפט המחוזי על ידי תנועת רגבים כנגד ראש הממשלה ואח'.
2. אני עובד אצל הנתבעת כמנהל הפעילות והעובדות הכלולות בעתירה הגיעו לידיעתי מתוקף תפקידי.
3. הנני מצהיר כי כל העובדות והטענות שמובאות בעתירה נכונות למיטב ידיעתי, הבנתי ואמונתי.

זה שמי, זו חתימתי וכל האמור לעיל אמת.

אימות חתימה

היום, 26.5.2022, התייצב בפני - עו"ד בועז ארזי ממעלה מכמש 210 - מר יכין זיק, המוכר לי באופן אישי, וחתם על תצהירו זה, לאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת, וכי באם לא יעשה כן יהא צפוי לעונשים הקבועים בחוק.

נספח א'

פנית העותרת מיום 3.12.2019

נספח א'

פנית העותרת מיום 3.12.2019

רגבים - המחלקה המשפטית

ה' בכסליו תשי"פ

3.12.2019

לכבוד

אדרי' נטליה אברבוך

יו"ר מועצת התכנון העליונה

א.ג.ג,

הנדון: הגשת תכניות על ידי גורמי הרשות הפלסטינית

וגורמים מוניציפליים ביהודה שומרון

בשם מרשתי, תנועת רגבים, ועל יסוד הוראות החוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות) התשי"ט – 1958 (להלן: "החוק") הנני מתכבד לפנות אליכם כדלקמן:

1. לאחרונה הסתבר למרשתי כי תכניות רבות המוגשות ונדונות במוסדות התכנון ביהודה ושומרון מוגשות לאישור המינהל האזרחי – מת"ע וועדות המשנה, על ידי גורמי הרשות הפלסטינית, באמצעות הגופים המוניציפליים וגורמים אחרים.

2. עפ"י חוק תכנון ערים, כפרים ובניינים חוק זמני מס' 79 לשנת 1966 ועפ"י תחיקת הביטחון באזור (בדגש על צו 418) – אין לגורמים האמורים בסעיף 1 את הסמכות להגשת תכניות לאישור.

3. לשם הדוגמאות בלבד, להלן פרטים על מספר תכניות הנמצאות בהליכי אישור סטטוטורי ואשר הוגשו על ידי גורמים שאינם מוסמכים:

א. תכנית יוש 1647/1: "תוכנית מתאר מפורטת לכפרים אל-עוקבן ואל-מרוז' בנפת בית לחם" – הוגשה על ידי "עיריית ג'נאתה" – גוף שאיננו מוכר בדין ואיננו מוסמך להגיש תכניות.

ב. תכנית 1786/1: "תוכנית מתאר מפורטת להרחבה דרומית של הכפר תרקומיא בנפת חברון" – הוגשה על ידי "עיריית תרקומיא" – גוף שאיננו מוסמך להגיש תכניות.

ג. תכנית יוש 1108/1: "תוכנית מתאר מפורטת לכפר חירבת עבדאללה יונס" – הוגשה על ידי "מועצה כפרית עבדאללה אל יונס" – גוף שאיננו מוכר בדין ואיננו מוסמך להגיש תכניות.

רגבים - המחלקה המשפטית

- ד. תכנית יוש/1624: " תוכנית מתאר מפורטת לכפר חרמל בנפת בית לחם"- הוגשה על ידי "עיריית ג'נאטה" – גוף שאיננו מוכר בדין ואיננו מוסמך להגיש תכניות.
4. לאור האמור הנכם נדרשים בזה כדלקמן:
- א. שלא לאשר כל תכנית שהוגשה על ידי גורמים לא מוסמכים לכך, ולרבות גורמים מטעם הרשות הפלסטינית וגורמים מוניציפליים שלא הוסמכו לכך בדין, והמונחת בפני רשויות התכנון וטרם אושרה.
- ב. שלא לדון בכל תכנית כאמור, אשר כבר הוגשה, ולהודיע על דחייתה.
- ג. שלא לקבל לאישור כל תכנית כאמור, אשר תוגש מיום מכתבי זה ואילך.
5. בנוסף הנכם נדרשים לבחון את כלל התכניות שאושרו במהלך שבע השנים האחרונות ולבטל כל תכנית אשר הוגשה על ידי גורם שלא הוסמך לכך בדין, כמפורט לעיל.
6. לאור חשיבות העניין ולאור העובדה כי, ככל הנראה, רשויות התכנון ביו"ש אינן פועלות עפ"י הדין – נבקש לקבל הבהרה בכתב בדבר המשך המדיניות של רשויות התכנון ביחס לקבלה ודיון בתכניות המוגשות על ידי גורמים שאינם מוסמכים לכך.
7. אודה על קבלת מענה במועדים הקבועים לכך בחוק.

בכבוד רב,
 בועז ארזי, עו"ד

נספח ב'

תשובת קצין פניות הציבור מיום 10.2.2020

נספח ב'

תשובת קצין פניות הציבור מיום 10.2.2020

לישראל	הגנה	צבא
איו"ש	אזרחי	מנהל
הציבור		פניות
תשתית		תיק:
EVEN465-01-1083		סימוכין:
תש"פ	טבת	כ"ג
2020	ינואר	20

לכבוד,
עו"ד בועז ארזי

באמצעות דוא"ל: office@regavim.org

הנדון: "הגשת תכניות על ידי גורמי הרשת הפלסטינית וגורמים מוניציפליים ביהודה ושומרון" - התייחסות מנהא"ז איו"ש
סימוכין: מכתב מיום 03.12.19

1. הריני לאשר קבלת פנייתך מיום 03.12.19 אשר בסמך, שם טענת בשם מרשתך, עמותת "רגבים", כי במוסדות התכנון באזור מקודמות תכניות רבות במגזר הפלסטיני שהוגשו על ידי גורמים שאינם מוסמכים לכך בדין, ביניהם גורמים מטעם הרשות הפלסטינית וגורמים מוניציפאליים שונים.
2. אין בידנו לקבל את טענותיך בעניין.
3. על פי סעיף 9(2)(א) לחוק תכנון ערים, כפרים ובניינים חוק זמני מס' 79 לשנת 1966 (להלן: "חוק התכנון הירדני" או "החוק"), בסמכות הוועדות המקומיות להכין תכניות תכנון מתאריות ותכניות מפורטות במרחב התכנון בו הן פועלות. בהתאם להוראות סעיף 23(3)(א) לחוק, הוועדה המקומית אף רשאית להחליט על אימוץ התכנית המוצעת לה על ידי בעלי הקרקע או חלק מהם. בהתאם להוראות סעיף 8(4) לחוק התכנון הירדני, סמכויותיה של ועדה מקומית נתונות גם בידה של הוועדה המחוזית.
4. בשים לב לאמור, ומשעה שהוגשו התכניות לוועדות המשנה של מת"ע, המשמשות ככלל, כוועדות מחוזיות לפי החוק, הרי שלא נפל כל פגם בקידום הליכים תכנוניים במגזר הפלסטיני כטענתך. למען הסר ספק, יוער כי כלל התכניות אשר פורטו במכתבך קודמו על ידי לשכת התכנון, באמצעות ועדת המשנה לתכנון ורישוי, בהתאם לסמכותה.
5. שלא בשולי הדברים נציין, כי בשים לב לכך שוועדות התכנון הפלסטיניות המקומיות אינן פעילות מזה תקופה ארוכה, הרי שמשמעות טענתך היא כי לא ניתן יהיה לקדם ככל תכנון בעבור המגזר הפלסטיני- דבר שאינו מתיישב עם הוראות הדין, החובות המשפטיות המוטלות על רשויות האזור והשכל הישר.

6. בנוסף, אין אלא לתמוה על כך שנטען במכתבך שרק לאחרונה נודע למרשתך דבר קידומן של תכניות בעבור המגזר הפלסטיני כאמור, שכן לחלק מהתכניות אשר הוזכרו במכתבך הגישה מרשתך, אף באמצעותך, התנגדויות, וחלקן אף כולל טענות בעלות אופי דומה לאלו האמורות במכתך. כך למשל, במהלך חודש מרץ 2016 הגישה מרשתך התנגדויות הן ביחס לתכנית 1647/1 הנוגעת לכפרים אל-עוקבן ואל-מרוז' והן ביחס לתכנית 1786/1 הנוגעת לכפר תרקומיא.

7. לידיעתך.

בברכה,

~~בר יהודה, סגן
קצין פניות ציבור
ענף שירות מנהא"ז~~

נספח ג'

פנית העותרת מיום 26.2.2020

נספח ג'

פנית העותרת מיום 26.2.2020

רגבים - המחלקה המשפטית

א' באדר תשי"פ

26.2.2020

לכבוד

סא"ל מלי מאירי,

רת"ח תשתית, המינחל האזרחי ביהודה ושומרון

ג.ג.

הנדון: הגשת תכניות על ידי גורמי הרשות הפלסטינית וגורמים מוניציפליים ביהודה ושומרון – מענה לתשובתכם

שלנו : מיום 3.12.2019

שלכם : מיום 20.1.2020 (קצין פניות הציבור) ומיום 10.2.2020

בשם מרשתי, תנועת רגבים, על יסוד הוראות החוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות) התשי"ט – 1958 (להלן: "החוק") ובמענה לתשובתך מיום 10.2.2020 הנני מתכבד לשוב ולפנות אליכם כדלקמן:

1. בפנייתנו מיום 3.12.2019 התבקשתם:

א. שלא לאשר כל תכנית שהוגשה על ידי גורמים לא מוסמכים לכך, ולרבות גורמים מטעם הרשות הפלסטינית וגורמים מוניציפליים שלא הוסמכו לכך בדין, והמונחת בפני רשויות התכנון וטרם אושרה.

ב. שלא לדון בכל תכנית כאמור, אשר כבר הוגשה, ולהודיע על דחייתה.

ג. שלא לקבל לאישור כל תכנית כאמור, אשר תוגש מיום מכתבי זה ואילך.

2. במכתבך מיום 10.2.2020 נמסר לנו כי הנכם דוחים את טענותינו בעניין וזאת הן לאור פרשנות סעיף 23(א)(3) לחוק תכנון ערים, כפרים ובניינים חוק זמני מס' 79 לשנת 1966, המאפשרת אימוץ תכניות על ידי מוסדות התכנון – אף אם לא הוכנו על ידי מוסד התכנון הסטטוטורי, והן מטענה כי אי קבלת התכניות המוגשות על ידי הרשי"פ – משמעה: "כי לא ניתן יהיה לקדם כלל תכנון בעבור המגזר הפלסטיני - דבר שאינו מתיישב עם הוראות הדין, החובות המשפטיות המוטלות על רשויות האזור, והשכל הישר", כלשון מכתבך.

3. אין בידי מרשתי בכדי לקבל את עמדתכם בעניין וזאת מן הנימוקים להלן.

רגבים - המחלקה המשפטית

4. באשר לפרשנות סעיף 23(3)(א) לחוק – לשון החוק ברורה ונראה כי פרשנותכם מוסיפה לחוק דברים שאינם כתובים בו. כפי שצויין במכתבך, הסעיף הנ"ל קובע כי: "הוועדה המקומית אף רשאית להחליט על אימוץ תכנית המוצעת לה על ידי בעלי הקרקע או חלק מהם" (בסעיף 3 למכתבך, ההדגשה איננה במקור) – דא עקא, דרישתנו מתייחסת לתכניות המוגשות על ידי הרשות הפלסטינית ולא לתכניות המוגשות על ידי בעלי הקרקע.
5. לאור האמור – ברור כי תכניות המוגשות על ידי הרשות – אינן חוסות תחת האמור בסעיף 23(3)(א) ופרשנותכם לפיה סעיף זה מתיר לקבל תכניות המוגשות על ידי הרשות הפלסטינית – שגויה.
6. לעניין זה נבקש להוסיף שתי נקודות:
- א. העובדה כי לשון החוק מתירה אימוץ תכניות שהוגשו על ידי בעלי הקרקע – מבהירה כי רק תכניות כאלו, המוגשות על ידי בעלי הקרקע רלוונטיות לסעיף זה והמחוקק השאיר כל גורם אחר מחוץ לתחולת הסעיף וברור כי מדובר בתנאי בסיסי ומדויק ולא ניתן להרחיבו.
- ב. בנוסף יש להדגיש כי לרשות הפלסטינית אין מעמד שונה בעניין זה מכל אדם או גוף אחר ודומה הדבר למצב בו עיריית פתח תקווה (לשם הדוגמה) תגיש תכנית מטעמה באזור יהודה ושומרון. מרשתי סבורה כי גם עיריית פתח תקווה וגם הרשות הפלסטינית הינן חסרות מעמד בשטחי C לעניין הנדון – לרבות חוסר סמכותכם "לאמץ" תכניות כאלו.
- ג. באשר לקבלת לאחורונה הסתבר למרשתי כי תכניות רבות המוגשות ונדונות במוסדות התכנון ביהודה ושומרון מוגשות לאישור המינהל האזרחי – מת"ע וועדות המשנה, על ידי גורמי הרשות הפלסטינית, באמצעות הגופים המוניציפליים וגורמים אחרים.
7. בעשר לטענה לפיה ההגיון מחייב את מדיניותכם בדבר "אימוץ" תכניות המוגשות על ידי הרש"פ – יש לדחות טענה זו הן מהצד המשפטי שלה והן מהצד העובדתי שבה.
8. לרשות המינהלית אין סמכות להוסיף לחוק את מה שאין בו, ובמקרה שלנו – מה שברור שלא נכלל בו בכוונת מכוון. גם אם הפקידות המנהלית סבורה כי "ההגיון מחייב" – אין היא יכולה לשנות את החקיקה הקיימת כרצונה. אם הרשות המנהלית סבורה כי יש לתקן את החוק – היא יכולה ואף חייבת לבוא לפני המחוקק ולבקש כי החוק יתוקן. ברור כי במקרה דנן פעולתכם נעשה על דעת הרשות המנהלית ולא בחקיקה.

רגבים - המחלקה המשפטית

9. יתירה מכך, גם עובדתית, טענתכם לפיה בהיעדר הרשי"פ – לא ניתן לקדם תכנון בשטחי C ביו"ש – פשוט איננה נכונה. ראשית, תכנון ביו"ש נעשה גם קודם ייסודה של הרשות בעקבות הסכמי אוסלו. שנית – אין כל מניעה כי רשויות התכנון הסטטוטוריות הקיימות יזמו ויקדמו, בעצמן, תכנון בכל שטחי C. וכמובן שניתן לעשות שימוש גם בסעיף 23(3)(א) לחוק, הנזכר לעיל – ובלבד שהשימוש יעשה עפ"י הדין.
10. ויודגש, אין מדובר בטענה טכנית סתמית. כפי שבוודאי ידוע לכם, לתכנון קיימת השפעה מרחיקת לכת על ניהול האינטרסים של מדינת ישראל במרחב – והפקרת התכנון לידי הרשי"פ מבטיחה כי התכנון יבוצע על תפיסת עולם השוללת את הזכויות ואת האינטרסים של מדינת ישראל ושל ההתיישבות הישראלית ביהודה ושומרון.
11. לאור האמור הנכם נדרשים בזה לפעול כאמור בפנייתנו מיום 3.12.2020.
12. בשולי הדברים יוער, ביחס לאמור בסעיף 6 למכתבך, כי אמנם מרשתי ידעה על מספר קטן של תכניות שהוגשו שלא כדין, אולם רק לאחרונה התברר למרשתי כי מדובר במדיניות כוללת ומסוכנת אשר באה לידי ביטוי באופן רוחבי בכל שטחי יהודה ושומרון, ללא בסיס חוקי ובניגוד לדין.
13. אודה על קבלת מענה בהקדם שכן לאור תשובתכם – מרשתי שוקלת לפנות לבית המשפט על מנת לחייב את רשויות התכנון ביו"ש לפעול בהתאם לדין.

בכבוד רב,
בוועד ארזי, עו"ד

נספח ד'

תשובת יו"ר המשיבה 5 מיום 29.3.2020

נספח ד'

תשובת יו"ר המשיבה 5 מיום 29.3.2020

לישראל	ההגנה	צבא
איו"ש	האזרחי	המנהל
תשתית		תחום
02-9977752		טל':
רתח תשתית		תיק:
EVEN57-01-11801		סימוכין:
תש"פ	ניסן	ד'
2020	מרץ	29

לכב' עו"ד בועז ארזי

הנדון: מענה להגשת תכניות על ידי הרשות דרישה להפסקת מדיניות הרשאה
של המינהל מכתב תשובה 26022020

1. הריני לאשר קבלת מכתבך הנוסף מיום 26.2.2020.
2. דומני כי טענותיכם זכו להתייחסות בהרחבה במכתבי מיום 10.2.20, ובנסיבות העניין אין מקום שאחזור על דברי האמורים בו. לצד זאת, אזכיר שאופן קידומן של תכניות בעבור המגזר הפלסטיני, נגדו אתה מבקש לטעון, אושר על ידי בית המשפט העליון בבג"ץ 5667/11 מועצת הכפר דיראת רפעה נ' שר הביטחון.
3. מכל מקום, בסעיף 9 למכתבך ציינת כי "אין כל מניעה שרשויות התכנון הסטטוטוריות הקיימות ייזמו ויקדמו, בעצמן, תכנון בכל שטחי C", ועל כן בשים לב לאמור במכתבי הקודם, נראה שאף אתה מסכים עם עמדתנו.
4. בברכה,

מלי	מאירי,	סא"ל
רת"ח		תשתית

נספח ה'

פניית העותרת מיום 30.11.2021

נספח ה'

פניית העותרת מיום 30.11.2021

רגבים - המחלקה המשפטית

כ"ז בכסלו תשפ"ב

30.11.2021

לכבוד

אד"ר נטליה אברבוך

יו"ר מועצת התכנון העליונה

א.ג.ג,

הנדון: הגשת תכניות על ידי גורמי הרשות הפלסטינית

וגורמים מוניציפליים ביהודה ושומרון – חידוש פניה

מיום 3.12.2019	שלנו:
מיום 20.1.2020	שלכם (קצין פניות הציבור):
מיום 10.2.2020	שלכם:
מיום 26.2.2020	שלנו:
מיום 29.3.2021	שלכם:

בשם מרשתי, תנועת רגבים, ועל יסוד הוראות החוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות) התשי"ט – 1958 (להלן: "החוק") הנני מתכבד לפנות אליכם כדלקמן:

1. לפני כשנתיים, ביום 3.12.2019, נדרשתם על ידי מרשתי לחזול מהפרקטיקה של קבלת תכניות המוגשות לרשויות התכנון על ידי גורמי הרש"פ וגורמים מוניציפליים, מוכרים ובלתי מוכרים, ביהודה ושומרון.
2. בפנייתה הצביעה מרשתי על כך שבחוק הקיים אין הסמכה לקבלת תכניות מגורמים שאינם רשויות התכנון ואינם בעלי קרקע.
3. ביום 20.1.2020 השבתם לפנייתה של מרשתי תוך דחיית טענותיה – כמפורט במכתבכם.
4. ביום 26.2.2020 הודיעה לכם מרשתי כי אין בידה לקבל את עמדתכם שכן הפרקטיקה הננקטת על ידיכם איננה תואמת את דרישות החוק, וכי הפרשנות הניתנת על ידכם לחוק – שגויה.

רגבים - המחלקה המשפטית

5. ביום 29.3.2020 השבתם לפנייתה של מרשתי תוך חזרה על דבריכם האמורים במכתבכם מיום 20.2.2020 ותוך הפניה לפסק הדין בבג"ץ 5667/11, אשר, לדבריכם – מאשר את הפרקטיקה המבוצעת על ידיכם.
6. לאחר מכתבכם האחרון קיבל הקבינט המדיני בטחוני החלטה לפיה לא יקודמו תכניות אשר הוגשו על ידי הרש"פ ומרשתי מצאה לנכון שלא להמשיך ולעסוק בעניין שכן הוא הפך להיות תיאורטי, לאותה השעה.
7. לאחרונה הסתבר למרשתי כי חזרתם לפעול ולקדם תכניות המוגשות על ידי הרש"פ או על ידי גורמים מוניציפליים ביו"ש ולאור זאת מצאה מרשתי לנכון לחדש את פנייתה בנושא.
8. לאור האמור, הנכם מתבקשים לחדול מקידום תכניות שהוגשו על ידי הרש"פ ולהלן נימוקי פנייתנו, נוכח ההתכתבות המתוארת לעיל:
- א. **פרשנותכם לסי' סעיף 23(א)(3) לחוק** – לשון החוק ברורה ונראה כי פרשנותכם מוסיפה לחוק דברים שאינם כתובים בו.
- ב. כפי שציינ במכתבכם מיום 10.2.2020, הסעיף הנ"ל קובע כי: **"הוועדה המקומית אף רשאית להחליט על אימוץ תכנית המוצעת לה על ידי בעלי הקרקע או חלק מהם"** (בסעיף 3 למכתבכם, ההדגשה איננה במקור) – דא עקא, דרישתנו מתייחסת לתכניות המוגשות על ידי הרשות הפלסטינית ולא לתכניות המוגשות על ידי בעלי הקרקע.
- ג. העובדה כי לשון החוק מתירה אימוץ תכניות שהוגשו על ידי בעלי הקרקע – מבהירה כי **רק** תכניות כאלו, המוגשות על ידי בעלי הקרקע רלוונטיות לסעיף זה והמחוקק השאיר כל גורם אחר מחוץ לתחולת הסעיף וברור כי מדובר בתנאי בסיסי ומדויק ולא ניתן להרחיבו.
- ד. בנוסף יש להדגיש כי לרשות הפלסטינית אין מעמד שונה בעניין זה מכל אדם או גוף אחר ודומה הדבר למצב בו עיריית פתח תקווה (לשם הדוגמה) תגיש תכניות מטעמה באזור יהודה ושומרון. מרשתי סבורה כי גם עיריית פתח תקווה וגם הרשות הפלסטינית הינן חסרות מעמד בשטחי C לעניין הנדון - לרבות חוסר סמכותכם "לאמץ" תכניות כאלו.
- ה. לאור האמור – ברור כי תכניות המוגשות על ידי הרשות – אינן חוסות תחת האמור בסעיף 23(א)(3) **ופרשנותכם לפיה סעיף זה מתיר לקבל תכניות המוגשות על ידי הרשות הפלסטינית - שגויה.**

רגבים - המחלקה המשפטית

1. באשר לטענתכם לפיה ההגיון מחייב את מדיניותכם בדבר "אימוץ" תכניות המוגשות על ידי הרשי"פ – יש לדחות טענה זו הן מהצד המשפטי שלה והן מהצד העובדתי שבה.
2. במישור המשפטי - לרשות המינהלית אין סמכות להוסיף לחוק את מה שאין בו, ובמקרה שלנו – מה שברור שלא נכלל בו בכוונת מכוון. גם אם הפקידות המנהלית סבורה כי "ההגיון מחייב" – אין היא יכולה לשנות את החקיקה הקיימת כרצונה. אם הרשות המנהלית סבורה כי יש לתקן את החוק – היא יכולה ואף חייבת לבוא לפני המחוקק ולבקש כי החוק יתוקן. ברור כי במקרה דנן פעולתכם נעשה על דעת הרשות המנהלית ולא בחקיקה.
3. יתירה מכך, גם במישור העובדתי, טענתכם לפיה בהיעדר הרשי"פ – לא ניתן לקדם תכנון בשטחי C ביו"ש – פשוט איננה נכונה. ראשית, תכנון ביו"ש נעשה גם קודם ייסודה של הרשות בעקבות הסכמי אוסלו. שנית – אין כל מניעה כי רשויות התכנון הסטטוטוריות הקיימות יזמו ויקדמו, בעצמן, תכנון בכל שטחי C. וכמובן שניתן לעשות שימוש גם בסעיף 23(3)(א) לחוק, הנזכר לעיל – ובלבד שהשימוש יעשה עפ"י הדין.
4. וידגש, אין מדובר בטענה טכנית סתמית. כפי שבוודאי ידוע לכם, לתכנון קיימת השפעה מרחיקת לכת על ניהול האינטרסים של מדינת ישראל במרחב – והפקרת התכנון לידי הרשי"פ מבטיחה כי התכנון יבוצע על תפיסת עולם השוללת את הזכויות ואת האינטרסים של מדינת ישראל ושל ההתיישבות הישראלית ביהודה ושומרון.
5. עוד יצויין – כי "אימוץ" תכניות המוגשות לרשויות התכנות על ידי גורמים אלו, מהווה, הלכה למעשה, עקיפה של חובת המכרזים החלה על המינהל וכי חובה על המנהל לקיים הליך מרכז מסודר בבואה לבצע "מיקור חוץ" של חובותיו לקידום התכנון ביו"ש (למען הסדר הטוב יצויין כי טענה זו לא באה בהתכתבות הקודמת).
6. כך או כך – ברור כי טענותיכם בעניין "ההגיון המחייב" אינן צודקות ואינן נכונות ועל כן יש לדחותן.
7. באשר לטענתכם בדבר "אישור הנוהל על ידי בית המשפט העליון" במסגרת ההליכים בנג"ץ 5667/11 – מדובר בטענה מטעה ושגויה.
8. אכן ההליך הנ"ל עסק בהליכי התכנון ביו"ש ובליבו עמדה דרישת העותרים להיות שותפים בהליכי התכנון.

רגבים - המחלקה המשפטית

- יד. ההליך כלל לא עסק בשאלת חוקיות הנוהל הפסול של המינהל לקדם תכניות שלא על פי החוק והטענה כביכול בית המשפט "אישר" את הפרקטיקה – מטעה ואיננה נכונה, כאמור.
- טו. בית המשפט אישר את העמדה שהוצגה על ידי המדינה לפיה ניתן לשתף את תושבי יו"ש הערבים בהליכי התכנון באופן של "נוהל שיתוף ציבור" שהוצג על ידיכם לבג"ץ ואף אישר את חוקיותו של הצו שנטל את סמכויות התכנון מהמועצות המקומיות והעבירן למתי"ע – אולם אין בכך ולא כלום לשאלה המועלית על ידי מרשתי בפניה זו.
9. לאור האמור הנכם נדרשים בזה כדלקמן:
- א. שלא לאשר כל תכנית שהוגשה על ידי גורמים לא מוסמכים לכך, ולרבות גורמים מטעם הרשות הפלסטינית וגורמים מוניציפליים שלא הוסמכו לכך בדיון, והמונחת בפני רשויות התכנון וטרם אושרה.
- ב. שלא לדון בכל תכנית כאמור, אשר כבר הוגשה, ולהודיע על דחייתה.
- ג. שלא לקבל לאישור כל תכנית כאמור, אשר תוגש מיום מכתבי זה ואילך.
- ד. בנוסף הנכם נדרשים לבחון את כלל התכניות שאושרו במהלך שבע השנים האחרונות ולבטל כל תכנית אשר הוגשה על ידי גורם שלא הוסמך לכך בדיון, כמפורט לעיל.
10. אודה על קבלת מענה במועדים הקבועים לכך בחוק.

בכבוד רב,
בועז ארזי, עו"ד

נספח ו'

תשובת קצין פניות הציבור מיום 3.1.2022

נספח ו'

תשובת קצין פניות הציבור מיום 3.1.2022

בלמים

לישראל
איו"ש
הציבור

הגנה
אזרחי

צבא
מנהל
פניות

כללי
EVEN465-01-2861

תיק:
סימוכין:

תשפ"ב
2022

שבט
ינואר

א'
03

לכבוד,
עו"ד בועז ארזי

באמצעות דוא"ל: regavim2014@gmail.com

הנדון: קידום הליכים תכנוניים במגזר הפלסטיני באיו"ש - התייחסות

מנהא"ז איו"ש

פנייתך מתאריך: 30.11.21 ו-26.02.2020 ו-03.12.2019

מכתבנו מתאריך: 29.3.21 ו-10.02.2020 ו-20.01.2020

1. הריני לאשר קבלת פנייתך בנושא שבנדון.
2. הטענות המפורטות בפנייתך זכו להתייחסות מלאה במכתבינו שבסמך, ואף נדונו בפני מוסדות התכנון המוסמכים במסגרת מספר לא מבוטל של מקרים.
3. משכך, אנו סבורים כי התכתובת בעניין מיצתה את עצמה, ואין לנו אלא להפנותך להתייחסויותינו הקודמות
4. לידיעתך.

בברכה,

יואב ברנס, סגן
קפ"צ וממונה חופש מידע
לשכת ראש המנהל האזרחי

מוקד פניות הציבור מנהל אזרחי איו"ש - טל: 074-7642929 / 4943*
פקס: 02-6599133, דוא"ל: mnz@mgar.co.il

EVEN465-01-2861

נספח ז'

פסק הדין בבג"ץ 2074/22 מיום 29.5.2022

נספח ז'

פסק הדין בבג"ץ 2074/22 מיום 29.5.2022

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2074/22

לפני: כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופטת י' וילנר

העותרת: תנועת רגבים

נגד

המשיבים: 1. ראש הממשלה
2. שר הביטחון
3. מפקד פיקוד מרכז
4. ראש המינהל האזרחי
5. מועצת התכנון העליונה

עתירה למתן צו על תנאי ובקשה לצו ביניים

בשם העותרת: עו"ד בועז ארזי

פסק-דין

השופטת י' וילנר:

1. בעתירה שלפנינו מבוקש כי נורה למשיבים לחדול מ"פרקטיקה", שלפיה מאושרות תכניות תכנון מפורטות לפי סעיף 23(3)(א) לחוק תכנון ערים כפרים ובניינים – חוק זמני מס' 79 לשנת 1966 (להלן בהתאמה: תכניות מפורטות וחוק התכנון), אשר מוגשות לטענת העותרת על-ידי גורמים שאינם מוסמכים לכך, לרבות מטעם הרשות הפלסטינית. בין היתר, נטען כי לפי סעיף החוק הנ"ל, רק בעלי הקרקע רשאים להגיש לגורמי התכנון באזור יהודה והשומרון (להלן: האזור) תכניות מפורטות; וכי בניגוד לטענת המשיבים, שהובעה בהתכתבות בינם לבין העותרת, לא ניתן למצוא אישור לפרקטיקה הנ"ל בפסק דינו של בית משפט זה בבג"ץ 5667/11 מועצת הכפר דיראת רפעיה נ' שר הביטחון (9.6.2015). העותרת הוסיפה כי ביום 10.3.2022 הגישה לבית

המשפט לעניינים מינהליים עתירה נגד החלטת גורמי התכנון באזור לרחות התנגדות שהגישה לתכנית מפורטת, על בסיס טענותיה בעתירה שלפנינו.

2. דין העתירה להידחות על הסף מפאת קיומו של סעד חלופי.

עתירה נגד החלטה של רשות לפי חוק התכנון נתונה לסמכות בית המשפט לעניינים מינהליים בירושלים (סעיף 5א(א)(1) לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, ופרט 2 לתוספת הרביעית לחוק זה). בהתאם, במידה שהעותרת סבורה כי רשויות התכנון באזור קיבלו החלטה החורגת מהוראות חוק התכנון, באפשרותה לפנות לבית המשפט לעניינים מינהליים. לעותרת עומד אפוא סעד חלופי, כך שככלל, אין מקום שבית משפט זה יידרש לעתירתה (ראו, מני רבים, בג"ץ 8284/21 תזמורת ירושלים מזרח ומערב נ' משרד התרבות והספורט מדינת ישראל, פסקה 10 (27.02.2022)).

3. זאת ועוד, העותרת ציינה כאמור כי הגישה לבית המשפט לעניינים מינהליים עתירה נגד החלטת רשויות התכנון בסוגיה דנן, על בסיס עיקר טיעוניה בעתירה שלפנינו (עת"מ 22-03-22096). כידוע, כוחו של הכלל בעניין סעד חלופי יפה במיוחד במקרים של ניהול הליכים במקביל (בג"ץ 2746/14 הלוי נ' מדינת ישראל משרד מבקר המדינה, פסקה 10 (6.7.2014)). אכן, "אין מקום לניהול מקביל של הליך בבג"ץ והליך בערכאה אחרת, למען יתפוס בית משפט זה את כל אשר לא מצא מקומו בערכאה המוסמכת. סדרי הדין כשמם כן הם – מטרתם עשיית סדר בדין. גישת העותרת יש בה כדי ליצור התדיינות כפולה, בלבול דיוני, וסיכון במתן הכרעות סותרות" (בג"ץ 5610/12 אקסטל בע"מ נ' עיריית מעלה אדומים, בפסקה 3 (10.2.2013)), והדברים יפים לענייננו.

4. העתירה נדחת אפוא על הסף, ללא צו להוצאות.

ניתנה היום, כ"ו באדר ב' התשפ"ב (29.3.2022).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת